

omtalte Positton, hvilket saaledes er Tilfældet med farvede linnede Gulvtæpper ligesom med fleredede eller paa lignende Maade tilvirkede Arbejder af ubleget linned Garn, 1. Gr. Fiffenæt. Den tredie Positton omfatter endelig „alle andre Varer“ af de paagjældende vegetabiliske Stoffer, altsaa bl. A. alle usarvede, blegede linnede Varer, alle usarvede, blegede og ublegede Varer af Bomuld og af Manilla-hamp (for det sidste Vedkommende med Undtagelse af Gulvtæpper). Alt forsaavidt saadanne Varer ikke, som Trikotage m. v., høre ind under den nylig omtalte Positton. Disse tvende Posittioner træde saaledes istedetfor de ovenfor under C og D nævnte 6 Posittioner i Loven af 1863. Den forholdsvis store Udskiftelse af ensartede eller beslagtede Varer, som finder Sted ved Bestemmelse i Loven af 1863, har i flere Retninger maattet fremkalde Banffeligheder og dermed Ulighed ved Toldbehandlingen. Den har derhos ikke nogen tilstrækkelig Begrundelse i Varernes indbyrdes Værdiforhold. I førstnævnte Henseende skal her kun eksempelvis henvises til de Spørgsmaal, der kunne fremstaa om, hvorvidt en Vare er aaben eller ei, eller hvorvidt der er tilsat en aaben Vare Lim, Klister eller ikke. Loven giver vel den nærmere Bestemmelse, at som klare og aabne skulle behandles saadanne Varer, „i hvilke der imellem de enkelte Traade kan skjælnes et Mellemrum af mindst 1 Traads Tykkelse, eller hvis dette ikke kan afgjøres, hvoraf 1 □ Men kun veier 6 Kvint eller derunder“, men det turde ligge forhaanden, at selv med deslige, ofte en minutiøs Undersøgelse krævende, Bestemmelser kan Tvivl og ulige Behandling ikke undgaa, saameget mere som en Behandling strengt efter Bestemmelsernes Ordlyd vilde mod Hensigten med Bestemmelsen medføre, at meget simple Varer, f. Ex Tøler til Foer eller Farvning, inddroges under den højere Told. Deslige Banffeligheder og Tvivl frembyde sig paa saagodtsom alle Punkter af den her omhandlede Afdeling, der omfatter Varer, som hver for sig fremkomme til Toldbehandling af saa forskjellig Bestaffenhed og saa ofte faldende over i hinanden, at en ulige Toldbehandling ikke kan undgaa under de nuværende Bestemmelser. Alle-

rede af denne Grund turde der være skjellig Tvivl til at forlade den stærke Udsondring i Loven af 1863 og samle de paagjældende Varer i saa faa Posittioner som muligt. Som fornævnt kan hin Udsondring ei heller siges at være tilstrækkelig begrundet i Hensynet til de forskjellige paagjældende Varers Værdi. Et Exempel herpaa er allerede nævnt, forsaavidt angaar Ordlyden af Bestemmelserne om klare og aabne Varer, og om der end er søgt gennem administrative Foranstaltninger at fjerne de væsentligste mod Bestemmelsernes Hensigt stridende Følger af samme, vil dog en stor Del af de Varer, der falde ind under Posittionen for klare og aabne Varer, ikke have nogen højere Værdi end de tætvævede Stoffer, der gaa ind for en lavere Told. Lignende gjælder med Hensyn til de øvrige Udsondringer, saaledes imellem mønstervævede og ikke-mønstervævede usarvede Varer, imellem flerfarvede, ensfarvede og, tildels de trykvede Varer. Medens Loven derhos for tætte Varers Vedkommende skjælnes mellem om de ere trykvede, farvede eller usarvede, og fastsætter Afgiften meget forskjelligt for hver af disse Varesorter, gjør den derimod ingen saadan Forskjæl med Hensyn til klare og aabne Varer eller med Hensyn til de under dens Pos. Nr. 145 faldende Varer, efter hvilken sidste Positton saaledes Vaand og Vændler, naar de ere usarvede og ikke-mønstervævede, betale 4 f. pr. \mathcal{R} mere end andre usarvede ikke-mønstervævede Varer, men naar de ere mønstervævede, farvede eller trykvede, betale 4, 8 eller 16 f. mindre pr. \mathcal{R} end andre lignende Varer.

Naar Forslaget derefter samler alle de paagjældende Varer under 2 Posittioner, er det, som ovenfor anført, i Overensstemmelse med den oftere nævnte Indstilling fra Manufakturhandlersforeningen i Kjøbenhavn. Derimod har man ikke troet at kunne følge denne i at behandle Trikotage illigemed de øvrige i Lovforslagets Nr. 92 i Forbindelse dermed nævnte Varer ganffe paa samme Maade som andre Varer, saa at hine, naar de fremkom usarvede, skulde gaa ind til en Told af 12 f. pr. \mathcal{R} , hvorimod man med samme har henvist Possement- og Knapmagerarbejde til at fortolbes